

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-65/13

Parlament Europejski przeciwko Komisji Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 492/2011 — Decyzja wykonawcza 2012/733/UE — Sieć EURES — Uprawnienia wykonawcze Komisji Europejskiej — Zakres — Artykuł 291 ust. 2 TFUE

Streszczenie – wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 października 2014 r.

Institucje Unii Europejskiej — Wykonywanie uprawnień — Uprawnienia wykonawcze przyznane Komisji w celu przyjmowania aktów wykonawczych — Granice — Ocena w zależności od zasadniczych, ogólnych celów aktu ustawodawczego oraz niezbędności lub przydatności przepisów przyjętego aktu wykonawczego — Przyjęcie decyzji 2012/733 — Przekroczenie uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji — Brak

(art. 291 ust. 2 TFUE; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 492/2011, art. 11 ust. 1 akapit drugi, art. 12, 13, 21, 29, 38; decyzja Komisji 2012/733)

Gdy Komisji powierzane są uprawnienia wykonawcze w rozumieniu art. 291 ust. 2 TFUE, powinna ona uściślić treść aktu ustawodawczego, aby zapewnić jego wprowadzenie w życie w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich. Jest tak wówczas, gdy przepisy przyjmowanego przez nią aktu wykonawczego, po pierwsze, są zgodne z zasadniczymi, ogólnymi celami aktu ustawodawczego, a po drugie, są niezbędne lub przydatne dla wykonania tego aktu, lecz nie uzupełniają go ani nie zmieniają

Warunki te są spełnione, co się tyczy decyzji wykonawczej 2012/733 w sprawie wykonania rozporządzenia nr 492/2011 odnośnie do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz ponownego ustanowienia EURES, która oparta jest na uprawnieniach wykonawczych powierzonych Komisji na podstawie art. 38 rozporządzenia nr 492/2011 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii. W istocie z jednej strony decyzja 2012/733 przestrzega zasadniczego ogólnego celu realizowanego przez rozdział II rozporządzenia nr 492/2011, jakim jest ułatwienie pracownikom przyjmowania ofert pracy z innych regionów Unii dzięki zapewnieniu bardziej przejrzystego obrazu całego rynku pracy, bowiem z motywu 4 i art. 2 owej decyzji wynika, że ma ona celu, podobnie jak rozporządzenie nr 492/2011, ułatwienie transgranicznej mobilności geograficznej pracowników poprzez wspieranie w ramach wspólnego działania, a mianowicie EURES, przejrzystości i wymiany informacji na europejskich rynkach pracy.

Z drugiej strony, ponieważ art. 38 rozporządzenia nr 492/2011 należy interpretować w świetle art. 291 TFUE, odniesienie do środków niezbędnych w owym art. 38 wiąże się koniecznością zapewnienia wykonania tego rozporządzenia w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich, jednakże bez naruszania zakresu uprawnień wykonawczych, jakimi Komisja dysponuje na mocy ram ustanowionych w rozdziale II tego rozporządzenia. W tym względzie, wobec faktu, iż EURES nie została ustanowiona przez rozporządzenie nr 492/2011, rozporządzenie to, a zwłaszcza jego

art. 11 ust. 1 akapit drugi, przyznaje Komisji uprawnienie do opracowania zasad funkcjonowania wspólnego działania Komisji i państw członkowskich w zakresie równoważenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie w Unii oraz w zakresie związanego z tym zatrudniania pracowników. Powołanie zarządu EURES i powierzenie mu przez decyzję 2012/733 roli konsultacyjnej nie uzupełniają ani nie zmieniają ram ustanowionych przez rozporządzenie nr 492/2011, jako że mają na celu wyłącznie zapewnienie skutecznego funkcjonowania wymaganego przez to rozporządzenie wspólnego działania, z wyłączeniem wchodzenia w zakres kompetencji Komitetu Doradczego i Komitetu Technicznego, utworzonych, odpowiednio, na mocy art. 21 i 29 omawianego rozporządzenia. Nie można również uznać, że przez sam fakt przewidzenia przyszłego przyjęcia karty EURES Komisja przekroczyła powierzone jej uprawnienia wykonawcze. Artykuł 10 owej decyzji bowiem nie uzupełnia ani nie zmienia ram ustanowionych przez omawiane rozporządzenie, jako że przepis ten i działanie w nim określone mają na celu wyłącznie ułatwienie wymiany informacji w ramach EURES, co wynika z art. 12 i 13 tego rozporządzenia, oraz wspieranie jego skutecznego funkcjonowania.

(por. pkt 40, 43, 46, 50, 52, 60, 87, 92)